

FAMILJ

När vi kom tillbaka började nazisterna expandera. Min pappa såg vad som var på väg att hända. Han ville inte stanna....

BRUNO ADLER

Bild: ANNA MATTISSON

AKTIV. Bruno Adler må snart fylla 90, men saktat ned har han inte gjort. Historien han bär på fylls fortfarande på i högt tempo.

Hungrig på livet vid 90

PROFILEN: Bruno Adler har jobbat som arkitekt, bagare och psykolog, bott i Europa, Mellanöstern och både Syd- och Nordamerika, undkommit andra världskriget, tagit judon till Sverige och hittat en fru genom att prata med en snygg tjej som passerade.

På lördag firar han 90-årsdagen i Hindås stationshus.

Det är måndag och Bruno Adler är ledig hela dagen. Det är inte helt vanligt, trots att han strax fyller 90. Han jobbar fortfarande och i helgen har han varit i Danmark och undervisat psykologer och psykiatriker i nya terapimetoder som han utvecklat.

Intresset för psykologi kom tidigt. Hans fars släkt var judar och hans mors släkt katoliker. Under andra världskriget var en av hans morbröder SS-soldat och två

kusiner flygare på den tyska sidan, medan stora delar av hans fars sida mördades.

Satte djupa spår

Den kontrasten, och funderingarna kring vad som kan få trevliga släktingar att döda människor för Hitler, slog rot i Brunos tankar. Han visar ett svartvitt fotografi från en liten strand. På ena sidan i bilden står hans föräldrar, en bit bort morbrodern som skulle bli SS-soldat.

I mitten på ett bord ligger Bruno själv i babyversion.

Psykologi och psykoterapi har varit Brunos yrke de senaste 40 åren, men hans CV och historia är betydligt brokigare än så.

– Jag föddes i Wien 1926 och mitt liv började med resor. När jag var två år reste jag och min familj till Argentina och stannade där till 1930, säger Bruno och berättar att han minns Argentina trots att han var så ung.

– När vi kom tillbaka började nazisterna expandera. Min pappa såg vad som var på väg att hända. Han ville

inte stanna och försökte få sina bröder att flytta med honom, men de trodde inte att något skulle hända dem.

Familjen utplånades

Brunos familj flyttade till Beirut efter en stunds arbetsletande i Mellanöstern. Nästan alla släktingar på hans fars sida dog, av dem som stannade i Österrike.

– I Libanon fanns ingen direkt antisemitism. Men allt ändrades när kriget bröt ut där, från en dag till en annan. 1947 läste Bruno till arkitekt och åkte till Palestina för att praktisera. Han hade bara visum för en månad men stannade i tolv och blev stoppad av en brittisk militär på väg tillbaka till Libanon.

– Han sa att jag överskridit tiden men "what the heck, we're leaving tomorrow", minns Bruno med perfekt engelskt uttal.

Och det gjorde de. Engels-

BRUNO ADLER

» **ÅLDER:** 90 år på lördag.

» **BOR:** I Hindås.

» **FAMILJ:** Hustrun Fia, fem barn och många barnbarn och barnbarnsbarn.

» **JOB:** Psykolog och psykoterapeut.

» **INTRESSEN:** Jobbet och familjen i Kläddegårde.

männen lämnade landet och dagen därpå var Beirut fullt av plakat med tecknade bilder av judiska soldater som spetsade arabiska barn på bajonetter. Antisemitismen hade slagit ut i full blom.

Bruno stannade ändå kvar ett år till. Han jobbade på ett arkitektkontor med att rita ett palats åt en emir från Kuwait. En av kollegorna i projektet hette Peter von Cel-sing och kom från Sverige. De blev vänner, men skildes åt när Peter återvände till Sverige och Bruno flyttade tillbaka till Österrike.

– Det var så svårt att hitta tjejer i Libanon, säger han med glimten i ögat.

Efter ett år hörde Peter av sig och bad Bruno komma till Sverige. Han hade fixat jobb åt honom på Lantbruksstyrelsens byggnadsavdelning i Stockholm.

Bruno var pigg på äventyr och lärde sig snart rita